

ЗАВОЛОВИЧ Йосип Григорович

Випускник факультету плодоовочівництва (1980)

Директор ТОВ «Формаркет»

Народився восени, 21 жовтня 1953 р., в мальовничому подільському селі Гибалівка, що на Шаргородщині. Виховувався у працьовитій сім'ї Григорія Йосиповича та Анни Іванівни. Батько був столярюм, а мати працювала в колгоспі, вони прищепили синові любов до землі й роботи, бо знали, що для вагомого результату треба докласти чимало зусиль.

Дитинство Йосипа Григоровича, якого називали Юзиком, промайнуло в рідному селі. Ще з раннього дитинства він виявляв неабиякий хист до музики. Тому після закінчення восьми класів вступив до Тульчинського культурно-освітнього училища на відділ народних інструментів. У цьому закладі на високому рівні опанував баян, фортепіано та гітару.

Успішно закінчивши училище, в 1971 р. був направлений на рідну Шаргородщину, де недовго попрацював художнім керівником у Михайлівському сільському клубі.

Восени 1971 р. Й. Г. Заволовича призвано на два роки військової служби до лав Збройних сил СРСР.

Після демобілізації, з 1973 до 1975 рр., обіймав посаду викладача з класу баяна у Шаргородській музичній школі. Брав активну участь у місцевому вокально-інструментальному ансамблі.

Й. Г. Заволович як художній керівник культурної бригади, с. Михайлівка Шаргородського р-ну Вінницької обл., 1973 р.

Любов до рідної землі, приклад батьків, а також праця в місцевому колгоспі зумовили подальший життєвий шлях Йосипа Григоровича: відданість сільському господарству та аграріям.

Із метою здобуття вищої освіти в 1975 р. вступив на факультет плодоовочівництва Уманського сільськогосподарського інституту. Педагогів цього закладу запам'ятав справжніми професіоналами, які сприяли становленню фахівців і розвивали творчі здібності та вміння досягати мети. Альма-матер стала для Й. Г. Заволовича не лише «храмом знань», а й культурно-мистецьким осередком.

Маючи відповідну музичну освіту, під час навчання в інституті він заснував студентський молодіжний вокально-інструментальний ансамбль, що став улюбленцем студентської молоді та викладачів. Як художній керівник ансамблю організовував художні виступи в альма-матер, а також на теренах Черкащини.

Отримавши в сільськогосподарському інституті кваліфікацію вченого агронома, у 1980 р., згідно з направленням, поїхав на Буковину, де працював на Чернівецькому тепличному комбінаті.

Завдяки наполегливій роботі, слухним пропозиціям щодо підвищення ефективності виробництва овочів

Молодіжний вокально-інструментальний ансамбль Уманського сільськогосподарського інституту, 1977–1978 рр.

у тепличному господарстві та проведенням конкретних заходів, реалізація яких надала чимале збільшення продукції огірків і томатів, молодому фахівцеві запропонували посаду головного агронома. Зазначену посаду Йосип Григорович обіймав протягом 13 років, а саме з 1980 до 1993 р.

Пріоритетним напрямом роботи Й. Г. Заволовича як головного агронома Чернівецького тепличного комбінату був пошук щодо впровадження у галузі передових на той час прийомів агротехніки, спрямованих на збільшення врожайності, підвищення продуктивності праці, зниження затрат на обігрів з метою економії коштів і матеріалів та поліпшення збереження овочів. Велику увагу приділяв концентрації, спеціалізації, інтенсифікації виробництва.

Величезна цілеспрямована робота дозволила за короткий термін забезпечити різке підвищення врожайності, продуктивності роботи та сформувати тепличний комбінат як високорентабельне підприємство.

Тому з 62 тепличних комбінатів, які функціонували в Україні, Чернівецький тепличний комбінат посідав третє призове місце за всіма показниками.

Із 1993 р., внаслідок формування ринкових відносин, Йосип Григорович зайнявся підприємницькою діяльністю, створивши фірму «Формаркет». Також, вперше на Буковині, з його ініціативи, був створений приватний ринок.

Осівши в Чернівцях, він ніколи не забуває про рідну Шаргородщину, завжди намагається простягнути руку допомоги всім тим, хто її потребував чи потребує.

Як духовно багата та глибоко релігійна людина Йосип Григорович Заволович не лишився осторонь зведення на Шаргородщині величної святині – Хресної дороги, яку будують завдяки вірянам та меценатам Шаргородщини.

Хресна дорога – це одна із західних практик богослужіння, в основу якої покладено спогади вірян про шлях Ісуса Христа на Голгофу. Власним коштом збудував одне зі стовпів на Хресній дорозі.

У роки незалежності за вагомих особистий внесок у соціально-економічний та культурний розвиток

Й. Г. Заволович розповідає про впровадження інноваційних технологій у виробництво в межах проведення семінару на базі Чернівецького тепличного комбінату

Чернівецького регіону та м. Чернівці був нагороджений різноманітними відзнаками обласного рівня, а також високою нагородою, що засвідчує звання одного з найкращих підприємців року.

Усі свої зусилля Й. Г. Заволович докладав заради родини, яку вважає найдорожчим скарбом. Радість і гордість сім'ї – діти: донька Аліна і сини Ігор та Григорій.

Досягнувши значних висот у житті, Йосип Григорович нині є успішним приватним підприємцем. Щира, добра і надзвичайно проста людина. У спілкуванні з оточуючими завжди дуже скромний, толерантний і доброзичливий, небайдужий до чужих проблем, а у взаєминах з людьми абсолютно безкорисливий – не шукає вигоди, не чекає похвали.

Ділячись досвідом та дивлячись у майбутнє, Й. Г. Заволович бажає студентам та випускникам Уманського національного університету садівництва бути наполегливими, цілеспрямованими, працьовитими і головне – завжди діяти по совісті. Колективу та співробітникам вищу зичить невпинного розвитку і виховати ще не одну плеяду висококваліфікованих фахівців.

Інтерв'ю Йосипа Григоровича для обласного телебачення на Чернівецькому тепличному комбінаті

Зустріч з космонавтом О. А. Леоновим на Чернівецькому тепличному комбінаті, 1983 р.